

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Výbor pro rozvoj

2013/2135(INI)

11. 11. 2013

STANOVISKO

Výboru pro rozvoj

pro Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

k rámci politik v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030
(2013/2135(INI))

Navrhovatel: Norbert Neuser

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro rozvoj vyzývá Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku jako věcně příslušné výbory, aby do svého návrhu usnesení začlenily tyto návrhy:

1. uznává historickou odpovědnost Evropské unie a ostatních významných producentů skleníkových plynů vůči rozvojovým zemím a znevýhodněným osobám, zejména ženám, které jsou změnou klimatu postiženy nejvíce; upozorňuje na to, že EU musí znovu zaujmout vedoucí postavení v mezinárodních jednáních o klimatu, má-li být na zasedání UNFCCC v Paříži v roce 2015 dosaženo dalekosáhlé závazné dohody založené na spravedlivém rozdělení závazků; zdůrazňuje, že pokud má být vedoucí postavení EU důvěryhodné a pokud má EU vybízet všechny ostatní země k přijímání závazků ke snižování emisí, musí nejprve obnovit úsilí o snižování vlastních emisí, přičemž by se měla snažit stanovit cíl snížení skleníkových plynů do roku 2050, který se bude pohybovat v horní části rozmezí 80–95%;
2. uznává, že časový rámec pro celosvětová opatření se podle posledních vědeckých zpráv IPCC rychle zkracuje a že náklady vyplývající z nečinnosti jsou několikrát vyšší než náklady na včasné opatření v oblasti klimatu; vyjadřuje své znepokojení nad tím, že dopady změny klimatu mohou zvrátit nedávný pokrok při plnění rozvojových cílů tisíciletí, do roku 2050 by mohly zvýšit celosvětový hlad o 10–20% a již nyní vedou ke ztrátám životů a možnostem obživy v nejhudších a nejohroženějších zemích;
3. zdůrazňuje, že je nutné přednostně zajistit, aby rozvinuté země nejprve rychle snížily své vlastní emise a aby poskytly rozvojovým zemím nezbytné finanční prostředky na zmírňování změny klimatu a na přizpůsobení; varuje však, aby místo toho nebyly užívány kompenzační mechanismy, jako je například mechanismus čistého rozvoje (CDM), protože tyto mechanismy neprokázaly svoji účinnost ke snižování emisí skleníkových plynů a oddalují důležité strukturální změny v ekonomikách rozvinutých zemích;
4. uznává mezinárodně dohodnutý cíl v oblasti klimatu, tj. udržet zvýšení globální průměrné teploty pod 2 °C oproti předindustriální úrovni;
5. vyzývá členské státy, aby přijaly tři závazné cíle pro rok 2030, tj. alespoň 50% snížení emisí skleníkových plynů ve srovnání s úrovní roku 1990, alespoň 40% podíl obnovitelných zdrojů a alespoň 30% zvýšení energetické účinnosti; připomíná, že energetická účinnost a využívání obnovitelných zdrojů snižují emise skleníkových plynů a pomáhají tedy EU dosáhnout cíle snížit emise skleníkových plynů alespoň o 50%;
6. naléhavě žádá Komisi a členské státy, aby postupně zrušily všechny dotace a státní podpory pro fosilní paliva a jadernou energii a aby dokončily vnitřní trh s elektřinou způsobem, jenž bude mít příznivý vliv na obnovitelné zdroje.
7. zdůrazňuje, že je potřeba omezit uhlíkovou stopu v oblasti dopravy; konstatuje, že některá biopaliva nesplňují očekávání týkající se snižování emisí skleníkových plynů a mohou soupeřením o zemědělskou půdu přispívat ke zvyšování ceny potravin a ohrožovat přístup ke klíčovým zdrojům místních a původních komunit včetně zemědělské půdy a vodních

zdrojů v rozvojových zemích; domnívá se, že pokud nemají mít veřejné pobídky v oblasti výroby biopaliv z potravinářských plodin (jako například závazný 10% cíl EU pro obnovitelnou energii v dopravě či dotace) negativní dopad na právo na potraviny, měly by být nejpozději do roku 2020 omezeny a nakonec úplně zrušeny; požaduje zejména účinná opatření, která zabrání tomu, aby produkce biomasy měla negativní sociální a environmentální dopad na výrobu energie pro evropské trhy;

8. zdůrazňuje, že je nutné snížit spotřebu energie v odvětví dopravy, protože pokud celková poptávka po energii v dopravě i nadále poroste, bude zřejmě stále těžší trvale dosáhnout procentního cíle pro energii z obnovitelných zdrojů;
9. zdůrazňuje, že je třeba vzájemně sladit rozvojové cíle a cíle v oblasti změny klimatu; zdůrazňuje, že změna klimatu ohrožuje schopnost celých regionů se uživit, čímž poukazuje na spojitost mezi cílem celosvětového vymýcení chudoby, jenž je základem procesu plnění rozvojových cílů tisíciletí a cílů udržitelného rozvoje, který zahájila konference Rio+20; žádá, aby byly tyto dva postupy sloučeny v jediný souhrnný rámec pro období po roce 2015;
10. připomíná závazky EU – plynoucí z Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu – podporovat snahy rozvojových zemí, zejména těch nejméně rozvinutých, o zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se jí a posílení odolnosti prostřednictvím budování kapacit, investic do výzkumu, transferu technologií a příspěvků do ekologického fondu pro změnu klimatu, který musí být co nejdříve plně funkční;
11. zdůrazňuje, že na schopnost rozvojových zemí přijímat náročná opatření v oblasti klimatu mají zásadní vliv finance; proto trvá na tom, že je nezbytné vytvořit ucelenou strukturu financování v oblasti změny klimatu; požaduje, aby do roku 2020 členské státy zintenzívnily své úsilí ve snaze pomoci splnit závazek rozvinutých zemí, tedy poskytnout ročně nejméně 100 miliard USD na financování opatření v oblasti klimatu, čímž doplní závazek vynaložit 0,7 % HND na oficiální rozvojovou pomoc;
12. zdůrazňuje skutečnost, že v odvětvích, které změna klimatu ohrožuje nejvíce, mají největší díl odpovědnosti ženy z nejméně rozvinutých zemí; zdůrazňuje význam a nezbytnost analýzy z hlediska pohlaví a začlenění hlediska rovnosti mužů a žen do všech akčních programů pro zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se jí a do programů snižování rizika katastrof, které jsou financovány EU a členskými státy;
13. zdůrazňuje, že je nutné se zabývat rostoucím dopadem emisí z letecké dopravy na změnu klimatu; lituje proto, že EU musela dočasně omezit svůj systém obchodování s emisemi pouze na lety v rámci EU; zdůrazňuje, že potřebujeme rozšířený a lépe fungující systém pro obchodování s emisemi, který by zajistil účinné klimatické cíle, vytvářel efektivní pobídky pro snižování emisí skleníkových plynů a zaručil, že cena CO₂ bude smysluplná a bude odrážet skutečnou cenu fosilních paliv; celkový počet povolenek se musí postupně snižovat, aby mohla být do roku 2050 dosažena neutralita z hlediska klimatu; považuje za zásadní, aby bylo získáno další financování na opatření v oblasti změny klimatu a aby byla část zisků z aukcí v rámci ETS vyčleněna na tyto účely za účelem plného zprovoznění Ekologického fondu pro změnu klimatu (GCF);
14. konstatuje, že podle nedávné zprávy Evropské agentury pro životní prostředí se emise EU

v období 1990–2012 snížily o 18 %, což se blíží cíli snížit emise o 20% do roku 2020; vyzývá tedy evropské vedoucí představitele, aby zvýšili současný cíl pro rok 2020 v oblasti klimatu na 30 %, čímž bude zabráněno tomu, aby EU zůstala až do tohoto roku nečinná.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	5.11.2013
Výsledek konečného hlasování	+ : 14 - : 12 0 : 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Thijs Berman, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Mikael Gustafsson, Eva Joly, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Bill Newton Dunn, Andreas Pitsillides, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Alf Svensson, Ivo Vajgl, Daniël van der Stoep, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Eduard Kukan, Isabella Lövin, Cristian Dan Preda
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Iratxe García Pérez, María Muñiz De Urquiza, Bogusław Sonik